

Notat

14. april 2011

Notat til Folketinget vedr. IMFC-møde den 16. april 2011 i Washington

IMF og Verdensbanken afholder forårsmøder i Washington, DC medio april 2011, og i den forbindelse vil der den 16. april blive afholdt møde i den Internationale Monetære og Finansielle Komité (IMFC), som er den rådgivende ministerkomité for IMF. Mødet i IMFC vil blive ledet af Singapores finansminister, Tharman Shanmugaratnam, der er komitéens formand.

Den nordisk-baltiske IMF-valgkreds, som Danmark er medlem af, ventes på IMFC-mødet at være repræsenteret ved den norske finansminister, Sigbjørn Johnsen. Danske synspunkter vil desuden indgå i EU's fælles indlæg, som fremføres af den ungarske formand for ECOFIN, finansminister György Matolcsy.

Mødet i IMFC ventes at berøre følgende emner:

1. Globale udfordringer, globale løsninger – IMF's rolle
 - a) Håndtering af internationale kapitalbevægelser
 - b) Sikring af passende global valutaeservelikhed
 - c) IMF's overvågningsrolle
2. Tilstanden i verdensøkonomien

Udviklingen siden IMF's årsmøde i efteråret 2010

Der har været et vedvarende træk på IMF's låneinstrumenter over det seneste halvår, herunder især fra europæiske lande. IMF indgik i december 2010 en aftale om et 3-årigt låneprogram til Irland på SDR 19,5 mia. (22,5 mia. euro), og i marts godkendte IMF's bestyrelse et nyt 2-årigt låneprogram til Rumænien på SDR 3,1 mia. (3,5 mia. euro) til afløsning for deres nuværende låneprogram. Derudover forlængede Mexico og Polen i januar sine forebyggende fleksible låneprogrammer på henholdsvis SDR 47,3 mia. (54 mia. euro) og SDR 19,2 mia. (22 mia. euro).

Den betydelige låneaktivitet under krisen har haft indvirkning på IMF's ressourcer, som IMF har måttet supplere med ekstraordinære ressourcer fra medlemslandene. Som led i beslutningen fra 2009 om at tredoble IMF's samlede ressourcer fra USD 250 mia. til USD 750 mia. via en udvidelse af IMF's ekstraordinære finansieringsmekanisme New Arrangements to Borrow (NAB), har en række lande via bilaterale låneaftaler understøttet IMF's ressourcer og samlede lånekapacitet frem mod gennemførelsen af NAB-udvidelsen. NAB trådte formelt i kraft 11. marts 2011 og indgår nu som en del af IMF's samlede lånekapacitet.

I november 2010 opnåedes enighed om en større reform af IMF, herunder en kvote- og stemmereform, der flytter 5,7 pct. af stemmerne i IMF til fordel for dynamiske emerging market lande og udviklingslande, og som samlet set øger de underrepræsenterede landes stemmeandel i IMF med 5,8 pct.-point. Reformaftalen omfattede endvidere en række reformer af IMF's styring, herunder en reduktion af de udviklede europæiske landes repræsentation i IMF's bestyrelse med 2 stole til fordel for emerging market lande og udviklingslande. Det forventes, at reformaftalen implementeres i 2012. Derudover aftales det, at der inden januar 2013 gennemføres en evaluering af den formel, som fastsætter landenes kvote- og stemmeandele i IMF. Drøftelserne herom ventes igangsat i løbet af de kommende måneder mhp. en aftale på årsmøderne i 2012.

1. Globale udfordringer, globale løsninger – IMF's rolle

Erfaringerne fra krisen har givet anledning til en diskussion om behovet for reformer af det internationale monetære system – dvs. de globale økonomiske, pengepolitiske og finansielle rammer – og hvordan det nuværende system kan styrkes mhp. at fremme øget global stabilitet. Tilbagevendende økonomiske og finansielle kriser, vedvarende globale ubalancer, potentielt destabiliserende internationale kapitalbevægelser, uhensigtsmæssige valutakursregimer samt opbygning af betydelige valutareserver i nogle lande fremhæves som emner, der bør adresseres for at opnå dette.

Et centralt overordnet mål for diskussionen er at fremme en ordentlig global ramme for økonomisk samarbejde, som kan sikre at interne og eksterne ubalancer samt stød til økonomierne tilpasses gnidningsfrit uden at det medfører kriser og høj inflation, og som kan modvirke at især systemisk vigtige lande fører inkonsistente økonomiske politikker uden hensyntagen til den globale økonomiske stabilitet. G20-landenes øgede samarbejde under rammen for stærk, bæredygtig og balanceret vækst er et centralt element i den forbindelse.

Drøftelserne om reformer af det internationale monetære system foregår parallelt i IMF og i regi af G20. Fokus for diskussionerne i IMF er bl.a. håndteringen af internationale kapitalbevægelser, sikringen af passende global valutaeservelikhed samt styrkelse af IMF's overvågningsrolle.

Håndtering af internationale kapitalbevægelser

Internationale kapitalbevægelser bidrager som udgangspunkt positivt til den økonomiske udvikling via effektiv international ressourcefordeling samt øgede investeringer. Der kan imidlertid også være økonomisk-politiske udfordringer relateret til store kapitalstrømme, herunder risiko for aktivbobler, overophedning og stigende inflationspres, hvis ikke den økonomiske politik og det finansielle system i de lande, der modtager store kapitalindstrømninger, indrettes herefter. Store kapitalbevægelser kan udgøre en makrofinansiel stabilitetsrisiko, især hvis kapitalind-

strømningen til et land pludselig standser eller vender, som under krisen i Asien i 1990'erne.

Drøftelserne om internationale kapitalbevægelser er præget af, at flere emerging market lande, herunder Brasilien, Indonesien, Korea og Sydafrika, har indført kapitalrestriktioner for at mindske kapitalindstrømningen. Det er i nogen grad gjort for at reducere behovet for at gennemføre stramninger af den økonomiske politik, herunder finans- og pengepolitikken, og modvirke en appreciering af valutaen. Indførelsen af kapitalkontrol i ét land kan imidlertid have betydelige afsmittende virkninger på andre lande, som også oplever store kapitalindstrømninger, da kapitalen i nogen grad blot vil flytte over mod disse lande i stedet.

Der er behov for, at IMF's overvågning af de internationale kapitalbevægelser styrkes, og der arbejdes for at nå til enighed om fælles globale rammer for hvordan lande håndterer kapitalbevægelser. Rammerne skal specificere hvornår det kan forsvares at lande benytter midlertidige restriktioner på kapitalens fri bevægelighed, og der søges skabt en fælles forståelse af, at kapitalkontrol bør opfattes som en sidste udvej når alle andre økonomisk-politiske initiativer er utilstrækkelige.

Der er imidlertid ikke enighed om omfanget og betydningen af de fælles globale rammer, ligesom der heller ikke er enighed om IMF's rolle i forhold til implementeringen heraf. Flere emerging markets udtrykker skepsis over for, at sådanne fælles rammer indskrænker landenes handlemuligheder i forhold til kapitalkontrol, hvorimod især de industrialiserede lande ønsker at rammerne gøres til en del af IMF's almindelige overvågning af landenes økonomiske politikker.

Sikring af passende global valutareservelikhed

Et andet aktuelt tema på IMF's dagsorden, som relaterer sig til både globale ubalancer og håndteringen af kapitalbevægelser, er sikringen af tilstrækkeligt global valutareservelikhed under kriser og i normale perioder. En række lande, især emerging market lande, har over de seneste år opbygget betydelige valutareserver, herunder for at forsikre sig mod pludselige forværringer af den økonomiske situation eller for at påvirke valutakursen. Opbygning af store valutareserver har imidlertid både omkostninger for de pågældende lande, ligesom der kan være negative afsmittende effekter i forhold til resten af verden, navnlig hvis valutakursen som følge af reserveopbygningen holdes på et niveau, der ikke afspejler de underliggende økonomiske forhold i økonomien. IMF har for nylig igangsat et arbejde med henblik på at forbedre mulighederne for at evaluere landes valutareserver i forhold til de potentielle risici landene står over for.

Tæt knyttet til denne diskussion er spørgsmålet om, hvorvidt det er hensigtsmæssigt at, at stabiliteten af det internationale monetære system beror på amerikanske dollars som den primære globale reservevaluta. Særligt drøftes det, om IMF's Special Drawing Rights (SDR), som i dag primært fungerer som teknisk valutaenhed i IMF's engagementer med medlemmerne, og som kun i begrænset omfang anvendes som officielt valutareserveaktiv, bør have en større rolle i det internationale

monetære system. Et led i denne diskussion er, om den kinesiske renminbi – og på længere sigt også andre store emerging market landes valutaer – bør inkluderes i den kurv af valutaer, som udgør SDR¹. De konkrete udfordringer der nødvendigvis må håndteres er imidlertid, at der ikke er et tilstrækkeligt internationalt marked for handel med den kinesiske valuta, samt at valutakursen formentlig ikke er tilstrækkeligt fleksibel til at understøtte, at SDR-kursen afspejler de underliggende globale økonomiske forhold. Temaet om en øget rolle til SDR er især drevet af Kina, som generelt ønsker et skifte over imod et mere multipolært globalt valuta-system med en mindre central rolle til amerikanske dollars.

Et relateret spørgsmål, som også indgår i diskussionen om global likviditet er, hvorvidt øget officiel anvendelse af SDR som reservevaluta kan bidrage til at styrke især emerging market landes og udviklingslandes adgang til likvide valutareserver i tilfælde af kriser². Der er imidlertid en række udfordringer knyttet hertil, herunder at landes trækninger på valuta i IMF via SDR-systemet ikke ledsages af konditionaliteter til den økonomiske politik i landet, som det er tilfældet under IMF's almindelige lånefaciliteter. Det bidrager til at øge risikoen for, at det pågældende land ikke fører en ansvarlig økonomisk politik, som er forenelig med tilbagebetaling af valutaen til IMF.

Endelig er diskussionen om tilstrækkeligheden af de globale finansielle sikkerhedsnet, herunder især IMF's lånefaciliteter, en central del af spørgsmålet om sikring af den globale likviditet. IMF har i 2009 og 2010 gennemført markante ændringer i IMF's udlånsinstrumenter. Især er muligheden for store og forebyggende låneprogrammer blevet mærkbart forbedret for lande med sund økonomisk track-record via faciliteten Flexible Credit Line (FCL), som er blevet givet til Columbia, Mexico og Polen. Også den fleksible facilitet Precautionary Credit Line (PCL), som er tiltænkt lande, der ikke opfylder alle kriterierne for FCL, og som er blevet givet til Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien, har bidraget til at øge fleksibiliteten i IMF's låneinstrumenter. Der forventes i 2011 en evaluering af resultaterne med disse nye instrumenter og med IMF's almindelige konditionalitets-baserede instrumenter.

Som led i drøftelserne om yderligere styrkelse af IMF's lånefaciliteter drøftes det bl.a., om IMF skal have en mere central rolle i håndteringen af systemiske kriser. Det har således været foreslået, at IMF får mulighed for at tilbyde grupper af systemisk vigtige lande FCL-programmer eller andre forebyggende låneprogrammer for derved at forhindre spredning af usikkerhed på tværs af lande. Drøftelserne af en sådan Global Stabilisation Mechanism (GSM) er dog stadig i en indledende fase og afventer yderligere analyser fra IMF, herunder af risikoen for moral hazard

¹ SDR-kurven består af amerikanske dollars, euro, japanske yen og britiske pund sterling.

² Tildeling af SDR til IMF's medlemslande betyder, at et land med en dårlig betalingsbalanceposition får øgede muligheder for at trække hård valuta (USD, GBP, EUR og JPY) i IMF mod at få nedskrevet sin SDR-beholdning. Valutaen leveres af lande med en forholdsvis god betalingsbalanceposition, som reducerer sin beholdning af valuta i valutareserver for derimod at få opskrevet sine SDR-beholdninger.

forbundet med en sådan mekanisme. Også muligheden for at styrke samarbejdet mellem IMF og de forskellige regionale finansielle sikkerhedsnet (herunder euro-landenes EFSF og det asiatiske Chiang Mai initiativ) har været drøftet, og det forventes at IMF's samarbejde med disse vil blive styrket fremadrettet.

IMF's overvågningsrolle

Krisen har tydeliggjort behovet for styrket international økonomisk og finansiell overvågning, herunder særligt af den finansielle sektor og samspillet med realøkonomien. Der har derfor det seneste år været fokus på at styrke IMF's overvågning både multilateralt og bilateralt. En række skridt er allerede taget, herunder at alle systemisk vigtige medlemslande underlægges en analyse af deres finansielle sektor (Financial Sector Assessment Program, FSAP) med opfølgende analyser hvert femte år, samt at dele af denne analyse integreres i IMF's almindelige bilaterale overvågning af landenes økonomiske og finansielle politikker (Artikel IV-rapporter) for alle medlemmer. FSAP-analyser vil fortsat være frivillige for lande, der ikke anses for at være systemisk vigtige, herunder Danmark.

Derudover er der – parallelt med samarbejdet i G20 under rammen for stærk, bæredygtig og balanceret vækst – taget skridt i retning af at styrke den multilaterale IMF-overvågning ved at øge fokus på de internationale afsmittende effekter af den førte økonomiske politik i de systemisk mest vigtige økonomier. IMF vil derfor på forsøgsbasis inkludere særskilte analyser af internationale afsmitninger af den førte økonomiske politik i de kommende Artikel IV-rapporter for USA, euroområdet, Kina, Japan og Storbritannien.

Til efteråret forventes en større evaluering af IMF's overvågning, herunder af effektiviteten og landenes opfølgning på IMF's anbefalinger. IMF's uafhængige evalueringskontor (IEO) har for nyligt offentliggjort en rapport³, som evaluerer IMF's rolle op til krisen. I rapporten peges bl.a. på, at IMF's overvågning bør styrkes, og at der bør arbejdes for at sikre, at landene i højere grad efterlever IMF's politikanbefalinger. IEO påpeger bl.a., at IMF bør skabe et internt arbejdsmiljø, der tilskynder oprigtige vurderinger af – og politikanbefalinger til – medlemslandene, også selvom myndighederne i de pågældende lande ikke nødvendigvis deler IMF's vurderinger og anbefalinger.

På baggrund af denne gennemgang er det muligt, at der skal tages stilling til, om IMF bør have et styrket formelt overvågningsmandat, herunder især med hensyn til finansiell sektor overvågning, internationale kapitalbevægelser og multilateral overvågning.

³ IMF Performance in the Run-Up to the Financial and Economic Crisis: IMF Surveillance in 2004-2007 (http://www.ieo-imf.org/eval/complete/eval_01102011.html)

2. Tilstanden i verdensøkonomien

I apriludgaven af IMF's World Economic Outlook (WEO) er skønnet for den globale vækst i 2011 uændret i forhold til prognoseopdateringen fra januar, jf. tabel 1. IMF forventer, at den globale aktivitet vil stige med omkring 4½ pct. både i 2011 og 2012 efter en vækst på 5 pct. i 2010.

IMF skønner, at BNP i Danmark vil stige med 2,0 pct. i både 2011 og 2012, hvilket indebærer en nedjustering af skønnet for 2011 på 0,3 pct.-point og en nedjustering af skønnet for 2012 på 0,2 pct.-point i forhold til WEO oktober, jf. tabel 1. For begge år ligger IMF's prognose for væksten i Danmark i den høje ende i forhold til de seneste danske prognoser. IMF forventer, at ledigheden i Danmark stiger fra 4¼ pct. i 2010 til 4½ pct. i 2011, for derefter at falde en smule til 4,4 pct. i 2012.

Tabel 1

Skøn for BNP-vækst i IMF's World Economic Outlook, april 2011

	Prognose			Ændr. ift. tidligere prognose ¹	
	2010	2011	2012	2011	2012
Verden	5,0	4,4	4,5	0,0	0,0
Industrialiserede økonomier	3,0	2,4	2,6	-0,1	0,1
USA	2,8	2,8	2,9	-0,2	0,2
Euroområdet	1,7	1,6	1,8	0,1	0,1
Tyskland	3,5	2,5	2,1	0,3	0,1
Frankrig	1,5	1,6	1,8	0,0	0,0
Italien	1,3	1,1	1,3	0,1	0,0
Spanien	-0,1	0,8	1,6	0,2	0,1
Japan	3,9	1,4	2,1	-0,2	0,3
Storbritannien	1,3	1,7	2,3	-0,3	0,0
Canada	3,1	2,8	2,6	0,5	-0,1
Danmark	2,1	2,0	2,0	-0,3 ²	-0,2 ²
Emerging markets og udviklingslande	7,3	6,5	6,5	0,0	0,0
Central- og Østeuropa	4,2	3,7	4,0	0,1	0,0
CIS ³	4,6	5,0	4,7	0,3	0,1
Kina	10,3	9,6	9,5	0,0	0,0
Indien	10,4	8,2	7,8	-0,2	-0,2
Afrika syd for Sahara	5,0	5,5	5,9	0,0	0,1
Mellemøsten og Nordafrika	3,8	4,1	4,2	-0,5	-0,5
Latinamerika	6,1	4,7	4,2	0,4	0,1

1) Ændring i forhold til WEO update, januar 2011.

2) Ændring i forhold til WEO, oktober 2010.

3) Commonwealth of Independent States – de tidligere Sovjet-republikker.

Kilde: IMF, World Economic Outlook, april 2011

Genopretningen i verdensøkonomien fortsætter, men er ustabil og regionalt skæv. Ifølge IMF er genopretningen i verdensøkonomien taget til i styrke, men ledigheden er stadig høj i de industrialiserede lande, og nye makroøkonomiske risici er under opbygning i emerging markets. I de industrialiserede lande er væksten nu i større grad drevet af den private efterspørgsel, hvilket har reduceret risikoen for en såkaldt 'dobbelt-dyk' recession⁴.

Genopretningen er imidlertid fortsat ustabil og præget af store regionale forskelle med lav vækst i mange industrialiserede lande og høj vækst i emerging markets og i udviklingslande. IMF forventer, at disse forskelle vil fortsætte i 2011-12. De industrialiserede lande set under ét forventes at vokse med ca. 2½ pct. i både 2011 og 2012, mens emerging markets og udviklingslande forventes at vokse med 6½ pct. begge år.

IMF vurderer, at de negative risici for den globale genopretning er blevet mindre udtalte over det seneste halve år, men at de stadig overstiger de positive risici. Blandt de negative risici regnes især yderligere stigninger i olieprisen og statsgældssituationen i udsatte lande i euroområdet. De positive risici vurderes blandt andet at omfatte en kraftigere stigning i efterspørgslen i emerging markets og i udviklingslande end lagt til grund for prognosen samt højere erhvervsinvesteringer som følge af forbedrede balancer blandt virksomheder i de industrialiserede lande.

IMF påpeger, at de industrialiserede lande stadig står overfor en række udfordringer, herunder at sikre en holdbar finanspolitik på mellemlang og lang sigt blandt andet ved at implementere konsolideringsplaner og pensionsreformer samt sikre stærkere finanspolitiske regler og institutioner. Behovet er særligt udtalt i Japan og ikke mindst i USA i lyset af de betydelige finanspolitiske udfordringer. Der er også et behov for at genetablere tilliden til banksektoren i euroområdet ved at gennemføre ambitiøse stress-tests samt udarbejde programmer for restrukturering og rekapitalisering af sektoren.

I emerging markets er væksten høj, og det er en udfordring for mange af disse lande at forhindre en overophedning af økonomien. En række af disse lande oplever betydelige kapitalindstrømninger fra de industrialiserede lande, hvilket bidrager til overophedningsrisikoen. Til trods for stigende inflationspres og begyndende aktivbobler fører en række af landene en økonomisk politik, herunder penge- og finanspolitik, som er mere ekspansiv end før krisen. Der er, ifølge IMF, et behov for at stramme den økonomiske politik og tillade en appreciering af valutaerne i mange lande.

IMF vurderer, at der ikke er gjort tilstrækkeligt for at håndtere de globale ubalancer, som er tiltaget siden krisen. De aftagende ubalancer de seneste år skyldes næsten udelukkende lavere efterspørgsel i de industrialiserede lande med betalingsba-

⁴ Begrebet beskriver et forløb hvor en genopretning efter en recession afløses af en ny recession.

lanceunderskud (især USA), og der er ikke gennemført en strukturel rebalancering af den globale efterspørgsel.

Det er IMF's anbefaling, at de industrialiserede lande ikke bør vente med den finanspolitiske tilpasning til emerging market landene har fjernet de forvridende foranstaltninger, herunder undervurderede valutakurser, som forhindrer en rebalancering af den globale efterspørgsel. Tiltag der søger at øge efterspørgslen i lande med i forvejen betydelige betalingsbalanceunderskud vil kun have en begrænset effekt på de industrialiserede landes eksport. Samtidig bør emerging market lande ikke udskyde yderligere stramninger af den økonomiske politik til de industrialiserede lande har gennemført sine økonomisk-politiske stramninger.

Nordisk-baltiske synspunkter

Den nordisk-baltiske valgkreds vil på IMFC-mødet bl.a. fremhæve følgende i et fælles indlæg:

- Genopretningen af verdensøkonomien er i gang, men med betydelige regionale forskelle. Det er afgørende, at de industrialiserede lande omgående gennemfører finanspolitiske tiltag, der kan sikre holdbarheden af de offentlige finanser, herunder særligt i USA og i de europæiske lande med betydelig offentlig gæld. I en række emerging markets bør den økonomiske politik strammes for at adressere de stigende tegn på overophedning.
- De stigende råvare- og fødevarerpriser må ikke føre til, at der indføres forvridende foranstaltninger, som hindrer prisernes gennemslagskraft på udbud og efterspørgsel. Subsidier på især fossile brændstoffer og fødevarer bør fjernes, herunder også for at reducere prisudsving.
- En primær årsag til den økonomiske og finansielle krise var den makroøkonomiske politik i en række lande og interaktionen med utilstrækkelig finansiell sektorregulering og -tilsyn. Krisen har tydeliggjort behovet for bedre kapitalisering af banker og automatiske stabiliseringsmekanismer i den finansielle regulering.
- Krisen har vist behovet for større og mere proaktiv IMF-involvering i finansiell sektorpolitik og -overvågning. IMF bør have en ledende rolle, særligt i forhold til makrofinansiell regulering, grænseoverskridende afsmittende effekter og interaktionen mellem den finansielle sektor og realøkonomien. IMF's vedtægter bør udvides med et eksplicit overvågningsmandat i forhold til finansiell stabilitet.
- IMF's bilaterale og multilaterale overvågning af landenes økonomiske og finansielle politikker bør styrkes, og det forventes, at IMF's overvågning er åben og sikrer ligebehandling af hele IMF's medlemskab. Opfølgningen på IMF's anbefalinger skal styrkes, og lande forventes at følge politikanbefalingerne eller begrunde afvigelser herfra. Øget involvering af IMFC vil kunne bidrage til at styrke opfølgningen på IMF's overvågning.
- IMF bør overvåge de internationale kapitalbevægelser og give anbefalinger til lande om kapitalbalancer og valutareserver. IMF bør udvikle retningslin-

jer for landes håndtering af kapitalbevægelser, og et eksplicit IMF-mandat på dette område kunne udvikles.

- De seneste års tilpasninger af IMF's udlånsfaciliteter har bidraget til at styrke IMF mulighed for at reagere effektivt og fleksibelt på kriser i medlemslandene. Der er behov for at evaluere erfaringerne hermed, herunder i forhold til om instrumenterne i tilstrækkelig grad understøtter incitamenter til sund økonomisk politik i medlemslandene.
- IMF bør undersøge mulighederne for at fremme samarbejdet med regionale finansielle sikkerhedsnet, herunder med henblik på at undgå spredning af systemisk risiko mellem lande og regioner. Det er derimod tvivlsomt, om en øget anvendelse af Special Drawing Rights (SDR) vil bidrage signifikant til at styrke stabiliteten af det internationale monetære system.
- Ministrenes involvering i IMF bør styrkes, og der er behov for et stærkere IMFC med reel og formel beslutningskompetence. IMFC er institutionelt forankret og globalt repræsentativt, og bør derfor være det centrale forum for globale økonomiske og finansielle diskussioner. Et styrket IMFC vil bidrage til at øge legitimiteten i det internationale økonomiske samarbejde.
- IMF reformaftalen fra 2010 indebærer et nødvendigt og ambitiøst stemmeskift fra overrepræsenterede til underrepræsenterede lande. Aftalen dækker imidlertid over en uigennemsigtig metodik, og en række ad hoc justeringer, som har til formål at beskytte en række store industrialiserede landes stemmevægt i IMF på bekostning af små lande – både udviklede lande og udviklingslande. Centrale dele af reformbeslutningerne ekskluderede hovedparten af IMF's medlemslande, hvilket ikke bør gentage sig fremadrettet.
- Der ses frem til den forestående evaluering af IMF's kvoteformel. Alle lande opfordres til at arbejde for en ordentlig og gennemsigtig proces forankret i IMF's bestyrelse og i IMFC. Kvoteformlen bør reflektere IMF's mandat og rolle i forhold til økonomiske og finansielle forhold, og landenes vægt i verdensøkonomien afhænger både af BNP målt i markedspriser og af deres økonomiske og finansielle åbenhed over for resten af verden.

Yderligere information

Det nordisk-baltiske indlæg på IMFC-mødet samt halvårsrapporten "Recent Policy Developments in the International Monetary Fund" udarbejdet af nordisk-baltisk IMF-kontor i Washington ventes offentliggjort på Nationalbankens hjemmeside www.nationalbanken.dk. Der henvises i øvrigt til IMF's hjemmeside www.imf.org.